

**Augustus - pelgrims van hoop -
omdat we liefdevol met Gods schepping omgaan.**

Nóg een actueel thema dat we in dit jubeljaar ter harte mogen nemen is de eerbied voor ons 'gemeenschappelijk huis', zoals Paus Franciscus het zo graag noemde.

We zouden ons terecht kunnen afvragen waarom het voor de mens zo moeilijk is zorgzaam met de schepping om te gaan. Laten

we nog maar eenvoudig het goed sorteren van onze huisafval nemen. Of onze manier van omgaan met het kostbare water, vervuilende uitlaatgassen of het laten slingeren van zwerfvuil.

Zou het soms niet kunnen zijn dat het nog niet écht tot ons is doorgedrongen dat de schepping een gave Gods is, een geschenk dat bijdraagt aan het welzijn en het geluk van mensen en volkeren? We zien soms het verband niet of niet meer en beschouwen alles zowat als onze eigendom waar we mee doen wat we willen. ***Het is echter duidelijk dat wie de schepping verwaarloost, de hoop op toekomst voor heel de mensheid geleidelijk vernietigt.***

Onze heiligen, die steeds mensen van diepe Godsverbondenheid waren zagen de verbanden als vanzelfsprekend, sommigen hebben dit verwoord, anderen beleefden het in stilte. De H. Johannes van het Kruis, één van de grondleggers van de hervormde karmelorde, schreef mystieke gedichten waar hij bezingt hoe de mens op zoek is naar God. Onder andere ondervraagt hij ook de schepping: "Is mijn Beminde hier voorbijgekomen?" We laten hem deze maand aan het woord, misschien vinden wij bij hem een inzicht of een gedachte die onze eerbied en zorg voor de schepping kan aanwakkeren.

O bossen en struwelen, Geplant hier door de hand van de Beminde,
O welig groene weide, bezaaid met bonte bloemen,
Zeg mij, is mijn Beminde door U voorbijgekomen?

Geestelijk Hooglied - Strofe 4

"Op de geestelijke weg die naar de kennis van God voert, volgt na de praktijk van de zelfkennis als eerste in rang de beschouwing van de schepselen. In de schepselen beschouwt de ziel Gods grootheid en verhevenheid, volgens het woord van de Apostel die zegt: "Wat onzichtbaar is in God, wordt door de ziel gekend via de geschapen zichtbare en onzichtbare dingen." (Rom, 1,20)

Door de beschouwing van de schepselen wordt de ziel bewogen tot liefde jegens God, haar Beminde. Zij ziet immers dat deze schepselen door Hem met eigen hand gemaakt zijn.

De schepselen zijn als het ware een afdruk van Gods voetstap.

**In hen vindt men sporen terug van zijn grootheid,
macht, wijsheid en andere goddelijke eigenschappen.**

Volgens het woord van St. Paulus is de Zoon van God *de afstraling van Gods heerlijkheid en het evenbeeld van zijn wezen*. (Hebr 1,3) Men dient nu te weten dat God alle dingen beziet door dit evenbeeld van Zijn wezen dat Zijn Zoon is. Door naar de schepselen te kijken deelt Hij hun, het 'zijn' en hun natuurlijke bevalligheid mee. Dit echter niet alleen,

**Hij laat hen ook helemaal bekleed met schoonheid achter,
alleen al door dit evenbeeld van zijn Zoon.**

Hij deelde hun ook het bovennatuurlijke 'zijn' mee. Dit gebeurde toen Hij mens werd. Daardoor verhief Hij de mens tot de schoonheid van God. In Hem verhief Hij bijgevolg ook alle schepselen. Bij deze verheffing door de Menswording van zijn Zoon en de glorie van de verrijzenis naar het vlees bekleedde de Vader de schepselen met schoonheid en waardigheid.

Door deze glimp van schoonheid van haar Beminde, welke zij heeft leren kennen door de schepselen, wordt de ziel gewond van liefde. Zij hunkert ernaar, die onzichtbare schoonheid te zien welke deze zichtbare schoonheid veroorzaakt heeft.

Zij gaat nu ontdekken, dat alle schepselen, ieder afzonderlijk, met hun stem getuigen wie God eigenlijk is, in overeenstemming met wat ieder van hen als gave van God in zich heeft ontvangen. Zij ziet dat elk schepsel op eigen wijze de grootheid van God verkondigt. Zo vormen al deze stemmen één muziek op Gods grootheid, wijsheid en wondere kennis."

Geestelijk Hooglied